

VĚTRNÍK

Ročník XLIX.

Čtvrtek 18. října 2018

číslo 7.

Dnes		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:30	loučení Veverská Bítýška	malý sál
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Meziměstí	před divadlem
17:00	Rodina je základ státu	velký sál
17:30		
18:00	Meziměstí	
20:00	Rodina je základ státu	velký sál
20:30		
21:00	Meziměstí	
22:00	seminář KDP	půdička
22:30	společenský večer	U Medvěda

Vysoké a Bítýška jsou zhruba podobné

Rukou společnou a nedílnou před divadlem Krakonoš vítali Divadlo Prkno z Veverské Bítýšky Ivan Hanuš za přípravný výbor a Jaromír Kejzlar za SČDO. A když říkám rukou společnou, tak tedy deslova. Podělili se o věty, někdy i o slova. Rozevřeli desky a prohlásili, že můžeme být rádi, že si desky vzali, protože jinak bychom se nic zajímavého nedozvěděli. Mají prý mnohé společné - zhruba výšku, zhruba věk a zhruba i paměť. „Rozdílná je jen jedna míra, ale v tom bych se zase tak moc nebabral,“ podotkl Ivan.

Pak už se oba pánové rozpovídali o poloze Veverské Bítýšky poblíž hradu Veverí, který nepokořili ani divoci Švédové. Bukovecký potok vlévající se do řeky Svatky zase umožňuje využít k cestě do města kromě těch tradičních také vodní. „To je zajímavost, kterou se Bítýška od Vysokého liší. Až někdy bude možné do Vysokého doplnout, pak nebude už nikdo, koho by to

(Pokračování na stránce 5)

Recenze: Lenka Lázňovská

Pam Valentine: Mezi nebem a zemí

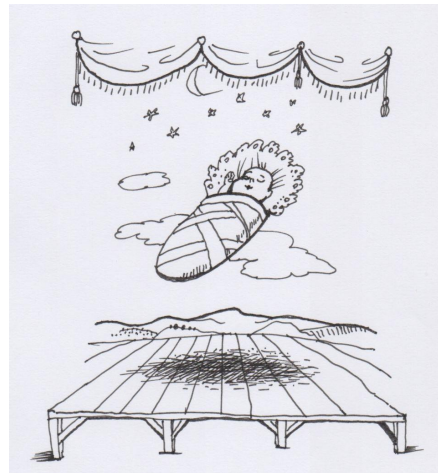
Divadlo Prkno Veverská bítýška

Komedie současné britské autorky, která se hraje rovněž pod názvem Láska mezi nebem a zemí, prošla s úspěchem mnohými českými divadly. Její pouť zahájilo jako první karlovarské městské divadlo a od sezóny 2017/18 ji hraje také Divadlo Na Fidlovačce. Prkno není prvním amatérským divadlem, které hru uvádí. Už v roce 2014 s ní soutěžilo na ostravských Bucharech (postupová přehlídka na Divadelní piknik Volyně) divadlo Devítka z Ostravy.

Romantická konverzační ko-

medie o tom, že žít se má tady a teď, neboť žádná vteřina našeho života se nebude opakovat, těžší z poměrně atraktivního setkání světa duchů, kteří nemohou odejít z tohoto světa, dokud si nevyřadí své vztahy se světem živých. Námět připomíná zejména filmovou komedii Tima Burtona Beetlejuice, kterou v roce 2013 na KDP uvedl Mrsta Prsta Junior z Kouřimi pod názvem Deadline.

Hlavními postavami jsou dva manželské páry – Cameronovi se po smrti vrátili do svého domu a

jsou připraveni z něj vypudit každého nájemníka – Willisovi se nastěhují v době, kdy Mark, obdivovatel Cameronových detektivek, píše vlastní knihu a jeho žena Felicity = Flic je těhotná. Duch Susie přemluví manžela, aby mladým pomohl. Tyto páry tvoří zrcadlový kvartet a řada situací funguje jako dvě situace v jednom čase a prostoru. Vojtěch Orenič (režijní debut) zvolil jako zásadní řešení civilní jevištní projev, kostýmy, realistickou scénu. Trochu to nabourává stylizovaný pohyb na scéně. Tato civilnost rozhodně umocňuje lidské téma hry a zároveň oslabuje jistou sentimentálnost nezbytně ústící do happyendu.

Předepsaný žánr konverzační komedie vyžaduje slovní jednání v situacích. Čtyři hráči by měli být rovnocennými partnery, protože jednájí zrcadlově, a měli by se vzájemně ovlivňovat. Důležitá je akcentace zásadních dějových faktů, což se musí odrážet i v temporytmu inscenace. Tyto tři požadavky jsou zároveň hlavními slabinami Prkna. Hráči většinou říkají text, ale nejednají, starší dvojice dýchá mladší pár, temporytmus se neproměňuje. Zejména v první půlce chybí průběžné jednání. Důležitá fakta (např. motivace změny jednání Cameronových) nemusí divák vůbec postřehnout (Jacka zaujme příležitost psát s mladým kolegou další knihu a Susie postřehne, že Flic je těhotná). Režie prostě nevykládá situace po tématech. Většinu situací chybí

mizanscéna a herci často své repliky říkají do publika, tedy nikoliv partnerovi. Suchý anglický slovní humor je třeba tzv. prodat, vytvořit si prostor pro načasování i pointu. Nebyly využity možnosti pro jiný druh komiky

(mimoslovní jednání, gagy), které nabízejí zejména situace epizodních postav (matka a realitní agent). Potenciál v tomto směru má velmi netradiční Strážný Anděl a byl také částečně využit. Oživení by mohly přinést kon-

flikty (např. přetahování o vázu apod.). Druhá půlka fungovala lépe než ta první.

Zejména v druhé půlce září v postavě Susie Eva Jakubcová a je třeba pochválit pokus o významové svícení jako lightdesign.

Může se zdát, že výtek je tolik, že se inscenace zcela nepovedla. Je fair připomenout, že naplnění žánru konverzační komedie je docela obtížné a že každý pokus o něj je třeba ocenit.

Půdička

Inscenace nám ideálně posloužila k diskuzi o potřebě dramaturgicko režijního rozboru při přípravě hry. Potvrdili jsme si, že je nutné stanovit hierarchii postav, což poslouží k přesnějšímu vyjádření základního tématu. Hra, která má výrazný konverzační ráz, vyžaduje pečlivou jevištní řeč jak v hlasové intenzitě, tak v přesné artikulaci včetně jasně stanovených významových důrazů. Považujeme tento text za vhodný pro amatérské jeviště. V druhé půli jsme zaznamenali výraznější temporytmus, což nás potěšilo.

Orenič: Je to krásná výzva

Režiséra Vojtěch Oreniče z Divadla Prkno Veverská Bítýška jsem se zeptal, co bylo důvodem k nastudování hry Pam Valentine Mezi nebem a zemí.

Divadlo Prkno mě oslovilo s tím, že hledají nového režiséra. A já jsem kývnul. Hledal jsem pak hru, díky které bych se seznámil se souborem, poznal jednotlivé herce a to, co umí. A navíc jsem hledal titul, který by pro ně znamenal výzvu. Ve hře jsou dva páry, ale jen jeden z nich ten druhý nevidí. A to je podle mě krásná výzva.

Kdy byla premiéra?

V červnu 2017. Od té doby jsme uvedli zhruba deset repríz. Je to celkem žádané představení a kamarádi s ním jezdí poměrně dost například do Brna, což je klasická štace, nebo nás v nejbližší době čeká Meziměstí.

Jak se vám hrají hry tohoto typu?

Klasická konverzační komedie se mi staví docela dobře. Herci Divadla Prkno mi ukázali, že na to mají, že jsou schopní udržet se na lajně a nesklouznout do fraškovitosti, což se občas i profesionálním hercům stává.

Váš soubor byl při každé účasti na KDP úspěšný. Jak přijímáte zpětnou vazbu či kritické hodnocení od poroty a diváků při rozborovém semináři?

Názor poroty je samozřejmě subjektivní, ale poroty na těchto festivalech dávají velice podnětnou zpětnou vazbu. A ta posouvá celý soubor dál, ne jen v daném představení, ale vlastně i v dalších inscenacích, které přicházejí. Hodnotím to proto velice kladně.

Před soutěžním večerním představením děláte ještě korekturu světel. Proč?

Většinou se inscenace hraje o čtyřech reflektorech, tedy roznout-zhasnout. A vy máte světelný pult, tak se rozhodují, že udělám světelný design, který jsme s místními, velmi ochotnými techniky během dopoledne poskládali. Na odpoledním představení jsme to odzkoušeli a nyní děláme drobné korekce, aby herci byli vždy dobře vidět a představení mělo tu správnou atmosféru.

PeHe

VOBSKOČÁCI
nové upozornění
čtvrtek 17.56 před
Krakonošem.
Budeme se valit.

Vysoké a Bítýška jsou zhruba podobné

(Pokračování ze stránky 1)

zajímalo,“ povzdechl si Ivan.

Divadlo Prkno je ve Vysokém nad Jizerou potřetí. V obou předchozích případech si jejich představení odvezla vždy několik oce-

nění – za režii, herecké výkony apod. Uspěť chtějí i letos. „Jsme tu potřetí a rádi bychom se dostali i na tu padesátou přehlídku příští rok. Ale nejvíc momentálně chceme získat vás, diváky,“

prohlásil režisér Vojtěch Orenič a pozval přítomné k divadelní pokladně, aby si zakoupili, pokud ještě nemají, vstupenku na jedno z jejich představení.

jn

Třikrát kolem kostela bylo málo

Stodola opustila divadlo. Tak by se dalo shrnout loučení s Jiříkovickými, kterým jsme museli zamávat, bohužel, o něco dříve, než bývá zvykem, jelikož měli další divadelní povinnosti někde jinde.

I když se k loučení dostalo jen jakési torzo souboru, protože musela jeho část odjet hned po večerním představení, vše proběhlo tak, jak mělo. Diplom i poklad byly předány, přípitek připit, pouďačka pouďána a píseň zapěna. Už zbývalo jen poslední. Měli jsme tu už spoustu nejrůznějších kulišáren, jak ošidit obíhání kostela. Nicméně, Stodola vzala naši tradici opravdu s grácií.

I přesto, že zbylí členové si hned po prvním kolečku uvědomili, že je kostel větší, než se na první pohled zdálo, absolvovali všechna tři kola s úsměvem na tváři ve velmi rychlém tempu. Malý Áďa si pak chtěl návrat na vysoká prkna zřejmě pořádně pojistit a kostel oběhl hned šestkrát. A i po posledním oběhnutí vypadal, že by jich ještě pár zvládl. Možná to zapříčinila vysoká

čokoládíčka s Krakonošem, kterou se předtím posilnil. Skutečnost, že mohli kostel objet autem, jsme nováčkům sdělili sa-

mozřejmě až po jejich obdivuhodném sportovním výkonu. Jakou dobu si pro svůj návrat vyběhali, to ukáže až čas. *eli*

Mladí skončili a posílají radu

Na KDP jsme strávili úžasných pět dnů. Jsme velmi vděční, že jsme se mohli zúčastnit 49. ročníku, který nám opět mnoho dal. Jak úžasná nová přátelství mezi divadelníky a lidmi, co se divadlem zabývají, tak samozřejmě moc zkušeností od naší skvělé lektorky Hanči Marvanové. Ta nám dala skvělou psychickou podporu při vyjadřování našeho hodnocení před soubory a porotou, dokázala nás zábavně poučit o divadle a pomocí improvizčních scének vymámit kapku hereckého talentu, který se v některých z nás skrýval opravdu hluboko. Nesmíme opomenout Honzu Hejrala, který nám celý pobyt se vším pomáhal. Za to jim opravdu upřímně děkujeme.

Všechna divadelní představení se nám velmi líbila, i když musíme opravdu vyzdvihnout kabaretní inscenaci Český děják, který nás naprosto odrovnal smíchem a radostí. Na závěr chceme opravdu upřímně poděkovat za skvělou organizaci celého festivalu každému, kdo se o ni zasloužil.

Poslední rada od nás: Zkuste šířit divadlo mezi mladší lidi, ať třeba na budoucí rok tady sedí dvě skupinky mladých, kteří mají rozdílné názory, které si vzájemně vymění.

*Loučí se mladí
aneb lidé divadlem až tak nepolíbení.*

Snažím se provokovat, inspirovat, utěšovat a nepřekážet

Dlouhodobou součástí vysoké přehlídky jsou vzdělávací semináře. Včera jsme připomněli ten nejmladší, KDP mladým, který v úterý skončil, a v tomto čísle ještě najdete rozloučení jeho frekventantů s přehlídkou. Dnes obrátíme svou pozornost ke Klubu režisérů SČDO, v němž jsem oslovila lektora, režiséra Svatopluka Vašuta.

Klub režisérů SČDO je pro mě stále takový tajemný. Možná i tím, že se ke svým lekcím schází v místní sokolovně. Povězte nám o něm něco?

Kurz režisérů byl utajeným i pro mě, než jsem byl před třemi lety osloven, abych jej vedl. Neměl jsem nejmenší potuchy, jak jej vedli mí předchůdci - pan Hraše, Laurin a další.

Jakým způsobem jste na to šel?

Musel jsem si najít svůj styl, ve kterém byla zašifrována má filozofie, jak budou naše semináře probíhat. Předně jsem se domníval, že účastníky seznámím se světovými autory - klasiky divadla, se kterým při své ochotnické činnosti nemají větší naději se seznámit. Nazval bych to, ochutnáváním cizokrajného ovoce. V prvním roce to byla Cesta za modrým ptákem od Maurice Meterlincka. Předem jim byl oznámen titul. Jak mi posléze vyprávěli, mysleli si, že jsem se

asi zbláznil. Ovšem po týdenním studiu zmíněného modrého ptáka odjížděli s tím, že jej určitě doma začnou zkoušet celého.

Vloni jsem je šokoval dramatem Dům Bernardy Alby od F. G. Lorcy. Reakce byla podobná. Ale již bylo patrné, že jsem si získal jejich důvěru. Jen s potutelným úsměvem dodávali, koho z klubouku vytáhnou za uši příště. Letos je to Tennessee Williams. Vsadil jsem na jeho jednoaktovky – povídky, na kterých si brousil pero pro svá následná světová díla. V dostatečném předstihu jsme účastníkům kurzu s Mírou Kejzlarem poslali povídky dvě. Vybrali si Auto-da-fe.

Jaký jste lektor, jak byste se charakterizoval?

Snažím se provokovat, inspirovat, utěšovat a nepřekážet.

Kolik kurzistů v klubu pracuje?

Za ta tři léta se ustálila pevná parta nadšenců v počtu okolo desíti. Přibývají ovšem další, noví, kteří se o předešlém průběhu

semináře dovedli a odhodlali se to zkusit také. Takže tady jsou staří, starší, ale i mladé a začínající nepopsané listy. Touha poznávat nové obzory divadla je v nich ovšem ve všech.

Můžete nám popsat, jak probíhá takový běžný Klub režisérů SČDO ve Vysokém?

Zpravidla se vytvoří tři tvůrčí skupiny, které pracují na vybraných scénách o délce do pěti mi-

nut. Tak se stává, že režisér si zahraje roli nebo herec si zkusí režirovat. Celou dobu ovšem tvoří skupiny odděleně a střeží si své dílko. Teprve poslední den si je předvedou navzájem.

Můžeme se také na něco zajímavého z vaší týdenní tvorby těšit?

V kurzu probíhá typická tvůrčí experimentální divadelní kuchyně. A do kuchyně návštěvu nevo-

díme. Co jsme si navařili, to si i letos sami sníme. Snažíme se, aby výstupy měly maximální možnou kvalitu, ale uvědomte si, že na počátku se někteří mezi sebou ani neznají, mají ostych a za pár dnů se musí naučit vést herce, texty, aranžmá, práce se zástupnou rekvizitou, vymyslet dekorace... Předvádět se divákovi by byla neskutečná troufalost.

jn

Statistika...

„V letošním roce jsem měla velké štěstí, že jsem mohla navštívit osm z devíti našich postupových přehlídek,“ říká ředitelka té vysocké Svata-va Hejralová. Podle svých slov najela za divadlem 3260 kilometrů a shlédla v Brněnci, Josefově Dole, Miletíně, Němčicích, Sadské, Štítině, Trhových Svinech a Žluticích celkem třicet představení z celkových zhruba 70.

„Jsem moc ráda, že jsem všude byla, mám alespoň přehled, co, kde, kdo a jak hraje. A užila jsem si to maximálně,“ tvrdí Svatka a hned dodává, že děkuje všude všem pořadatelům za vlídné přijetí a starostlivou péči. „Skláním se před nimi, že si berou na svá bedra takovou odpovědnost. Bez nich bychom se tady u nás ve Vysokém nesetkali.“

jn

VÝZVA

Prosíme všechny silné muže, kteří by mohli v sobotu přestavět sál divadla Krakonoš na večerní slavnostní vyhlášení výsledků přehlídky a závěrečný Sejkorák, aby se hlásili u Karla Bárty st.

noabe

t-base.cz
elektronická časomíra

NEVDĚK VÁŽNÍKY

metr@stav

AUTODOPRAVA - ZEMNÍ PRÁCE

UNICONTROLS
JE HLAVNÍM
PARTNEREM

GMS
TRANS s.r.o.

NAZM

ColroSys

tts
SEMILY

EMBA
SOLID BOARD & BOXES

Tak jak?

Tak jak se máte, lidé zlatí?
Ještě stále u vás platí:
„No to víš, hlavně to zdraví.“
No a co dál, by mě napadlo –
máte čas i na divadlo?
Nebo – jak se praví:
Strašně rychle všechno letí,
peněz není jak smetí –
ještě sem tam – trochu – snad.
Loučíme se – já jim mávám.
Co říkají – neuznávám –
to já hrozně rád:
Zastavím se na chvíličku
Podívám se na kytičku
Chvilí najdu na písničku,
zklidním sobě ten čas zrádný,
nevynechám zkoušky žádný,
věřte tomu – je to snadný.
Co vy na to – lidé zlatí,
i v tom shonu prostě platí,
dělám, co mám rád.
Proto bývám každým rokem
v říjnu tady ve Vysokém
mám vynechat snad?
Ne a ne a ne.
To se nestane,
dokud zdraví bude sloužit,
i když se sem budu ploužit!
jh

pátek 19. října 2018		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
10:00	loučení Meziměstí	malý sál
11:30	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	dechovka	před divadlem
13:30	vítání Štítina	před divadlem
14:30	1+1=3	velký sál
14:30		
15:00	Štítina	
17:00	1+1=3	velký sál
17:30		
18:00	Štítina	
19:30	seminář KDP	půdička
20:00	společenský večer	U Medvěda

Větrník, zpravodaj XLIX. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Tisk povolen MK ČR E 22952.

Tisk H&H Servis

Náklad 120 ks

Cena 10 Kč